

Behandling. Den højtærede Minister udtalte, at efter hans Opfattelse forespejlede man kun Befolkningen dernede Illusioner, idet dette Spørgsmaal ogsaa tidligere havde været overvejet; men han mente, at det for al Fremtid vilde være udelukket, at denne Bane kunde blive til Virkelighed. Det forekommer mig, at det her nærmest drejer sig om en Trossag, og om Trossager kan man, som bekendt, meget vanskeligt disputere. Jeg skal dog tillade mig at minde om, at man i den tyske Tid umiddelbart før Krigen havde projekteret et saadant direkte Anlæg af en Østkyststatsbane, og at Projektet allerede var langt fremskredent, saaledes at hvis Krigen ikke var kommet, vilde der have været stor Mulighed for, at det var blevet gennemført. Jeg vil ikke paastaa, at det vilde være blevet virkeliggjort, men jeg vil kun fremhæve, at der før har været ført Forhandlinger, som har været saa vidt fremskredne, at det er vanskeligt at udtale sig saa kategorisk herom, som den højtærede Minister gjorde i Gaar.

Det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen henviste til Støtte for Fler-tallets Holdning i denne Sag ganske særlig til en Vedtagelse i Haderslev Amtsraad. Det var en Vedtagelse, der skete i Mødet i Haderslev Amtsraad den 14. Januar i Aar, og som jeg skal tillade mig at oplæse med den højtærede Formands Tilladelse: „Amtsraadet finder Anledning til i Befolkningens og Amtets Interesse at udtale Ønske om, at Lovhjemmel for Anlæg af en bredsporet Bane mellem Haderslev og Taps til Afsløsning af Amtsbanestrækningen Haderslev—Christiansfeld maa blive gennemført“. Denne Henvendelse har altsaa efter den ærede Udvalgsordførers Meddelelse været af meget stor Betydning for den Holdning, Udvalgets Flertal har indtaget med Hensyn til dette Forslag. Jeg kan ikke undlade at udtale min Forundring herover. Paa den ordinære Dagsorden for nævnte Møde den 14. Januar stod kun opført Spørgsmaalet om Fordelingen af Skatteudskrivningen for 1924—25 paa Amtets Landkommuner. Indbydelsen til Mødet med denne Dagsorden var ogsaa tilstillet de Medlemmer, der tidligere i Haderslev Amtsraad repræsenterede Bykommunen, og som nu kun plejer at give Møde i Amtsraadet ved særlige Lejligheder, naar saadanne Spørgsmaal staar paa Dagsordenen, der er af fælles Interesse for Bykommunen og for Landkommunerne. Paa Indbydelsen til Mødet var ikke opført noget som helst om nogen Forhandling om

Baneforbindelsen mellem Haderslev, Taps og Kolding, ellers vilde formentlig de 3 Medlemmer, der tidligere havde siddet i Haderslev Amtsraad, ved denne Lejlighed have givet Møde. Af særlig Interesse med Hensyn til Bedømmelsen af denne Vedtagelses Værdi forekommer det mig at være, at baade Christiansfeld og Tyrstrup Sogns Repræsentanter udtalte sig imod Vedtagelsen af den foreslaaede Udtalelse, som derefter kun vedtoges med 6 Stemmer mod 4, idet jeg stadig maa fremhæve, at de 3 Repræsentanter for Haderslev Kommune ikke var til Stede. Det forekommer mig derfor, at man ikke kan tillægge denne Udtalelse af Haderslev Amtsraad nogen nævneværdig Betydning, saa meget mere som dette Spørgsmaal slet ikke var opført paa Dagsordenen for det Møde, hvori den blev vedtaget.

Med Hensyn til selve denne Bane forekommer det mig, at naar Forholdet er, som jeg har tilladt mig at fremhæve, og som det ogsaa er fremhævet fra Mindretallets Side i Betænkningen, at det store Flertal af de interesserede Egenes Repræsentanter bestemt udtaler sig imod den, har jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Sundbo vanskeligt ved at forstaa, hvorfor man da vil gennemtvinge en Gennemførelse af dette Forslag. Det minder mig i høj Grad om et gammelt Ordsprog, som det kan være passende at nævne ved denne Lejlighed, nemlig dette, at man ikke skal gøre nogen lykkelig imod hans egen Villie.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 10 og 11, skal jeg i Modsætning til de Udtalelser, som nu faldt fra det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen paa ny anbefale, at man fastlægger Linieføringen for Banen fra Gram over Føl og Obbekjær til Ribe.

Det ærede Medlem Hr. Sundbo fremsatte nogle Bemærkninger i Anledning af Mindretallets Betænkning, men disse Bemærkninger er allerede delvis imødegaaet af det ærede Medlem Hr. Knud Hansen. Nu udtalte det ærede Medlem Hr. Sundbo, at det var ganske øjensynligt, at jeg havde skrevet dette Afsnit af Betænkningen. Han udtalte i den Anledning, at jeg formentlig maatte være en meget stor Char-meur, naar jeg havde kunnet faa 4 Medlemmer af det socialdemokratiske Parti til at tiltræde dette Ændringsforslag. Jeg skal dertil sige, at det tjener til stor Ære for det socialdemokratiske Partis Medlemmer i Udvalget, at de i denne Sag har fulgt simpel Ræson og Bonsens, og at der aldeles ikke har været Trang til nogen sær-